

Bütün ülkelerin devrimci ve Marksist-Leninist güçlerinin bilgisine

Bülten 01/07

„Gegen die Strömung“ - Almanya'da Devrimci Komünist Partisi'nin inşası için yayıncısına ait yayınlarından parça ve özetler: Ocak - Mart 2007

Yılda dört kez İngilizce, Fransızca, İtalyanca, Hollandaca, Rusça, İspanyolca ve TÜRKÇE olarak yayımlanır.

„Gegen die Strömung“un Ocak 2007 yayınlanan bildirisinin konusu şuydu:

Gerici 175. Madde ve Nazi faşizmi

Eşcinsel tercihte bulunan insanlara karşı her türlü kışkırtma ve farklı muameleye karşı çıkılım

Bildirinin giriş bölümünde şunlar tespit edilmektedir:

“Nazi rejimi o denli kapsamlı ve çok caniliklerde bulundular ki, - bilumum burjuva önyargısının da etkisinde kalarak – bu caniliklerden hiçte küçümsememeyecek bir alanı gözden kaçırma veya küçümseme tehlikesi reel olarak bulunmaktadır: O da Nazilerin “erkeklik anlayışı” ve Nazilerin ‘homoseksüelliği’ imha etme çabası. Ta Kaiserreich döneminde ardından Cumhuriyet döneminde erkeklerin eşcinselliği cezalandırılmaktaydı. KPD tamda bu 175. ceza maddesinin ortadan kaldırılması üzerine kapsamlı bir mücadele yürüttü, fakat Naziler 1933’de zaferi elde edebildiler. Naziler, eşcinsel erkeklere yada eşcinsel olarak değerlendirilen yada eşcinsel odluğu ihbar eden insanlara karşı amansız bir kovuşturma yürüttüler, bu 175. ceza maddesine dayanarak soruşturma açma, cezalandırma, hapse atma ta ki Temerküz Kamplarına göndermeyi daha içermekteydi. Bugün komünizme yönelik hiçbir yoldaş bu gerçeklere gözlerini kapayamaz. Aynı zamanda eşcinsellere karşı Nazilerin uyguladıkları canilikler üzerine bilinçleri açmak bugün de önemli bir görevdir. Bu aynı zamanda, dünya komünist hareketinin ve devrimci KPD’nin pozisyonlarını eleştirici ve özeleştirici bir şekilde bilimsel ve devrimci dayanışmacı bir tarzda ele almak ve konuya açıklık getirmenin de bir önkoşuludur.”

Devamla bildiride şu tespitler yapılmaktadır:

“Başlangıçta Nazi faşizminin ‘homoseksüellere’ yani eşcinsellere, (Naziler birinci sırada erkek eşcin-

selleri hedef seçiyorlardı) karşı caniliklerini ortaya koyarken, ilk etapta şu soru karşımıza çıkmaktadır: Nazi faşizminin bu azınlığa karşı uyguladığı baskının özel yönü neydi? Zira şu bir gerçektir ki, hala yürürlükte kalan 175. madde 1945’den sonra ... bu azınlığa karşı uygulanan baskı... batı Almanya’da hiç de son bulmadı...”

Eşcinsel insanların, Nazi faşistleri tarafından farklı muamele görmesi, kovuşturulması ve katledilmesi

Bildiri, Nazi faşistlerinin homoseksüellere karşı uyguladığı caniliklerinin şu aşamalarını özelle vurgulamaktadır:

- Naziyasaları, kayıt etmek ve kovuşturma – bunlar, 1933’de kitap yakılması, Homoseksüellere karşı uygulanan düşmanlığın yeni bir uç noktasını teşkil eden 1934 “Röhm Ayaklanması”, 1935’de §175. paragrafın daha da kesinleştirilmesi, 1936’da Homoseksüelliğe ve kürtaja karşı mücadele için bir Merkezin (“Reichszentrale”) oluşturulması aşaması idi.
- Polis devleti yoluyla uygulanan kitlesel terör – jurnalleme, kovuşturma ve kitlesel tutuklamalar gündemde olduğu bir atmosferin içinde uygulanan hadim edilmesi.
- Cezalandırma komandoları, Nazi Temerküz kamplarında uygulanan sadist muameleler ve katliamlar. 1940 1945 yılları arasında Naziler, hapisanelerde, psikiyatrik kurumlarda ve KZ’lerde katliamlarını giderek yoğunlaştırdılar.

Böylelikle, inşaatlardaki veya maden ocaklarında veya V2 raketterinin imalatı için yürütülen işyerlerindeki zoraki çalıştırma yoluyla, yada hapishanede bulunan "Pembe kısım"larda (Rosa -Winkel) uygulanan özel ve vahşi işkence metotları ile eşcinsel erkekler katledilmekteydiler.

1945'den sonra - Nazilerden arındırma?

Eşcinsel seksüel tercih meselesinde Nazi ideolojisine karşı mücadele etmek demek, sadece §175. paragrafın tarihi ile ilgilenmek değil, aynı zamanda tüm tarih içinde eşcinsel insanlara karşı uygulanan kötü muamelelerin, sınıf mücadeleleri tarihi içinde rolünü de ele almayı şart koşmaktadır. Bildiri bu alanda mevcut olan bazı temel düşünceleri formüle ederek, bazı demagojik çarpıtmalara dikkat çekmektedir.

"1. Birinci temel manevra, çocukların seksüel kötü muameleye maruz bırakılması meselesi ile, eşcinsel yönelimli seksüelliğin birbirine karıştırılması ve aynı kefeye konmasıdır....2. Buna bağlı olarak sürdürülen ikinci manevra ise şudur: eşcinsellik bir olanak ve bir olgu olarak Emekçi kitlelerin günlük yaşamında gündem dışı bırakılmaktadır. Veya eşcinsel seksüellik gösterilirken, ana bakış açısı, (egemenliklerinin bir yansıması olarak) egemen sınıfların para ile satın aldıkları seksüel maceraları ile yada devletin organları ve baskı organları (kilise ve ordu) alanı ile sınırlanmaktadır. .. Güya küçük yaştakilerinin korunması demagojisi ile gerçek problemin hasır altı edilmesinin açığa çıkartılması görevi, demokratik, komünist pozisyonların berrak bir şekilde ortaya çıkartılması hususunda bir anahtar rolünü görmektedir: İki insan arasındaki ilişki ve seksüel eğilim, özgür iradeye dayandığı müddetçe bu her insanın kendi özel meselesidir; kendi özgür iradesine dayanmaya, fakirlik ve maddi araçlarla zorlanan bir ilişki söz konusu olduğu müddetçe, buna karşı mücadele edilmelidir. ..3. Eşcinsel ilişkileri 'hastalık' ve 'anormal' olarak teşhir etmek için, 'doğallık' ve 'normal' kavramlarının demagojik bir

İlan: Georgi Dimitroff Kitapevi

Burda, bilimsel komünizm klasikleri ve anti-emperyalist, anti-faşist mücadele ilgili literatür bulunmaktadır.

Açılış saatleri: Cumartesi 10:00 - 13:00,
Speyerer Str. 23, 60327 Frankfurt

kökene olduğu da kavranmak zorundadır. "

Bugün Almanya'da eşcinsellere karşı uygulanan farklı ve kötü muamelelerin değerlendirilmesi zorlaştırılan koşullar hakkında.

Geçtiğimiz on senelerde Almanya bu alanda büyük ilerlemelerin (§175. paragrafın kaldırılması, Nazilerin katlettikleri eşcinsellerin kamuoyu önünde anılması, homoseksüel eşlerin belediyede kayıt olabilmesi, Berlin'deki gerici bazı temsilcilerinin, homoseksüel olduklarını açıkça kabul etmesinin kariyerlerini zedelememesi gibi örnekler ileri sürerek) olduğunu ileri süren, her şeyi pembe göstermeye çalışan pozisyonları bildiri teşhir etmektedir.

"Şu bir gerçektir ki, bu gelişmeler 50'li ve 60'lı yıllarda düşünülemez di bile... her ne kadar ilerleme olarak gösterilen bu noktaların ne denli yetersiz ve yarım gönüllü olduğunu gösteren bir sürü sebep ortaya koymamız mümkün olsa da, bizim için önemli olan temel konu tamamen başkadır.

Almanyanın 50'li yılları ile karşılaştırıldığında görülen bu kısmi ilerlemelerin yanı sıra, paralel olarak giderek keskinleşen bir patlayıcı atmosfer oluşmaktadır. Burada söz konusu olan şey devletin genel kapsamda aldığı yasal ve idari önlemler hiç değildir yada hemen hemen değildir. Burada esas mesele, medyanın, kurumların ve 'halkın sağlıklı tavrını'nın harekete geçirilmesidir. Bu gerici temel atmosfer, hiç de tesadüfî bir olmayan bir biçimde, Nazi hareketinin propagandası, Nazi saldırılarının örgütlenmesi, Nazilere sempati duyan gençlerin özellikle eşcinsel erkeklere karşı saldırıları ve hatta Nazi cinayetleri ile sistemli olarak daha da pekiştirilmektedir. Bu durumda, bir bütün olarak ele alındığında, eşcinsel yönelimli insanların Almanya'daki yaşamları, bir çok bakımdan daha da tehlikeli ve tehdit edici bir görünüm içindedir."

Bildirinin son bölümde şunlar vurgulanmaktadır:

"Alman emperyalizme karşı mücadelemiz, emperyalizme ve kapitalizm sistemin kendisine karşı mücadelemiz şu noktayı da içermektedir: İşçi sınıfının ve ezilen kitlelerin çoğunluğunda, her türlü gerici anlayışlara karşı doğru bir mücadele yürütmek zorundayız. Bu mücadelenin hedefi ortadadır: İşçi sınıfı ve emekçi kitlelerinin çoğunluğu ancak, egemen sınıfların demagojik manevralarını, özellikle hala yaşamaya devam eden Nazi faşizminin manevra ve yalanlarını kavradıkları taktirde, tüm sömürücü ve baskıcı sisteme karşı muzaffer bir mücadele yürütebilirler."

8 Sayfalık bildiri bunun haricinde şu konuları içermektedir:

- “eşcinsel yönelimli” kavramı neden tercih ediyoruz.
- Weimar Cumhuriyeti döneminde KPD’nin §175. paragrafa karşı mücadelesi.
- “Bir erkeği, sadece eşcinsel olduğundan ötürü damgalayanların korosuna katılamayız.” Kurt Tcholksy’nin, SPD’nin SA şefi Röhn’e karşı, Nazi katiller çetesinin şefi olmasından dolayı değil, tersine onun homoseksüel olmasından dolayı 1931’de düzenlediği kampanyaya karşı eleştirisi.
- KZ Sachsenhausen örneğinde “Pempe-Kısım-Hükümlü”lerinin caniyane yaşam koşulları hakkında
- Eşcinsel insanların anti Nazi mücadelesinden örnekler.
- Nazi faşizmi döneminde, eşcinsel yönelimli insanlara karşı uygulanan baskıların incelenmesinin mevcut düzeyi hakkında.Bu bölümde bildiri, Nazilerin kurbanları arasında

olan eşcinsellerin sık sık “unutulması” gerçeği göz önünde bulundurularak, bugüne kadar Nazi Almanyası’nın eşcinsellere karşı uyguladığı baskı ve katliamları sistematik olarak bir araya getiren bir araştırmanın bulunmamasına dikkat çekmektedir. Eşcinsel yönelimli kadınlara yapılan baskı, homoseksüellerin direnişi ve Nazilerin işgal ettiği ülkelerdeki durum gibi konularda aynı şekilde hemen hemen hiç araştırılmamıştır.

- Alman koşulları: Bugün eşcinsellere karşı Nazist motiflerle uygulanan terör ve cinayetlerden örnekler. Homoseksüellere karşı uygulanan Nazi eğilimli 2003’de 4 2004 ise 3 cinayet belgelenmiştir!
- Eşcinsel yönelimli insanlara karşı uygulanan kötü muamele ve kovuşturma konusunda komünist pozisyonlar.“Gegen die Strömung”un 2007/2008 de yayınlanması planlanan ve eşcinsel yönelimli insanlara karşı kötü muamele edilmesine ve baskı altında tutulmasını konu olan kapsamlı çalışmasının ana hatları ve içeriği.

Şubat/Mart 2007 tarihli bildirinin başlığı şöyleydi:

Lenin’in “Dönek Kautsky ve Komünizmin çocukluk hastalığı” başlıklı yapıtını inceleyen tüm komünizme yönelimli güçlere çağrı!

İşçilerin çoğunluğu

1948’den buyana işçi sınıfının devrimci hareketinin 1948’den bugüne kadar süren tarihinde, işçi sınıfının örgütlenme düzeyi ve bilinç seviyesi belirleyici bir rol oynamaktadır: İşçi sınıfı hangi hedefler için mücadele etmektedir ve hangi hedefler için mücadele etmesi gerekir?

Lenin’in ‘Dönek Kautsky’ ve ‘Komünizmin çocukluk hastalığı’ kısa başlığı altında tanınan yapıtı, bu problemi sistematik olarak irdelemektedir. İşçilerin çoğunluğunu kazanma bahanesinin arkasına sığınarak, sosyalist devrimci hedefler bir kenara atılarak, yerine reformist sendikal mücadele pratiği geçirilmesi, bu bağlamda ana tehlikeyi oluşturmaktadır. Ama diğer taraftan da, zorluklar karşısında teslimiyetçiliğin başka bir biçimi de bulunmaktadır, o da devrimci tumturaklı laf kalabalığı ileri sürülerek, Almanya’da işçi sınıfının çoğunluğunu sosyalist devrim için kazanma hedefinin imkansız olarak lanse ederek, her türlü mücadeleyi tatil eden bir teslimiyetçilik.”

Bildirinin I. bölümünde, Almanya’nın tarihsel

gelişiminde meydana gelen temel özellikleri, işçi sınıfın çoğunluğunun hangi hedefler için kazanıldığı ve fakat hangi hedefler için henüz kazanılmadığının ortaya çıktığı bazı sınavları ele alarak, işçi sınıfının çoğunluğunu komünizmin hedefler için kazanma büyük görevini bilince çıkartmaktadır:

- 1948’den birinci dünya savaşını kapsam dönem: Komünist etkinliğin giderek artmasını eşlik eden uzun vadede etkisi görünen yenilgi. 1914’de işçi sınıfının büyük bir kesimi “ana vatan savunması” parolasını izlediler ve komünist güçler ise işçi sınıfının çoğunluğu sosyalist devrim için mücadeleye kazanması hedefinin daha alt düzeydeki bir hedef için, işçi sınıfının çoğunluğunu arka cephedeki emperyalist barışı bozma hedefi için çaba sarf ediyorlardı.
- 1933 yılına dek, işçi sınıfının çoğunluğu için, devrimci ve karşı devrimci kuvvetler arasında cereyan eden kavga. 1923’de devrimci hareketinin ilerlemesinden sonra, gelişen Nazi

kitle hareketini göz önünde bulundurarak, KPD'nin hedefi, (yine sosyalist devrim için mücadele hedefinin daha alt seviyesinde) işçi sınıfının çoğunluğunu anti Nazist militan bir mücadeleye çekmekti.

- Nazi faşizmi tarafından komünist etkinin geniş oranda parçalanması, DDR/SBZ'de meydana gelen bazı umut ışıkları ve revizyonist "çoğunluk" sahtekarlığı. 1945'den sonra işçi sınıfının mevcut bilinç seviyesinin düşüklüğü olgusu, "alman ideolojisine" karşı derinlemesine inen bir mücadeleye çıkış noktası olarak alınmadı, bilakis "çoğunluk bizden yana, sosyalizmden yana" şeklindeki milliyetçi masallar ile, revizyonist bataklığı hızla ilerleyen SED'nin kendi kendisini kandırdığı bir tuzak oldu.

Bildirin II. Bölümünde işçi sınıfının Almanya'da (emperyalist görüş araştırma ve propaganda mekanizması koşullarında) aktüel bilinç seviyesinin ölçmenin zorluğu sorununa değinilerek şu görev formüle edilmektedir:

"İşçi sınıfının çoğunluğunun, bir siyasi güç olarak varlığını gösterebilmesi, kendi devletini inşa edebilmesi, sosyalist demokrasinin özgül biçimlerini oluşturabilmesi için gerekli bilinci ve kendine özgüveni kazanabilmesi ancak komünist partisi yardımıyla, işçi sınıfının sert ve militan mücadelesinin inişli çıkışlı süreci içinde mümkün olacaktır. Kaypak unsurları tarafsızlaştırmak yada kazanmak için, işçi sınıfının çoğunluğuna, ve hatta emekçi kitlelerin çoğunluğuna dayanarak ... karşı devrimi diktatörsel bir şekilde baskı altında tutabilmek için bu linç ve kendine güven bir önkoşulu teşkil etmektedir."

Bildiri III. Bölümde, Lenin yapıtı üzerine durmaktadır:

Lenin'in 'Dönek Kautky' sağ sapmaya ... 'komünizmin çocukluk hastalığı' yazısının ise sol sapmaya karşı... yöneldiği şeklindeki basit bir formül geliştirmek, tamamen yüzeysel bir yaklaşım olacaktır. Her iki yazıda temel bir düşmana karşı, sağ oportünizm karşı yönelmektedir, ve bu esas düşmana karşı mücadele içinde öncelikle işlenen tema şudur: İşçi sınıfının çoğunluğu, kapitalist sisteme ve burjuva parlamentosuna beslenen tüm hayallere karşı mücadele içinde, sosyalist demokrasiyi bilinçli, manevi olarak sağlam ve kendine güven içinde, 'saf demokrasi' üzerine nakaratlara kulak asmadan, karşı devrim üzerine diktatörlüğünü uygulamayı nasıl başaracaklardır..."

'Dönek Kautsky' başlıklı yazısında Lenin detaylı olarak şunları göstermektedir: İşçi sınıfının çoğunluğunu ilkesiz bir şekilde kendine çekmeyi reddetmek demek, aynı zamanda geçici olarak azınlıkta kalmaktan korkmadan, kendi pozisyonlarını savunmaya cesaret etmek demektir. Akıma karşı göğüs germeye hazır olma yeteneği, birinci dünya savaşı esnası meydana gelen büyük ve kapsamlı şöenist baskıya karşı durabilmenin ve devrime 'barışçıl bir şekilde kayma' yada şu yada bu kısmi reformlara kendini avutmamak için bir önkoşulu teşkil etmekteydi...

Bu eserin ... derinlemesine incelenmesi en azından şu iki temel noktayı bilince çıkartmak zorundadır: Birincisi, çoğunluğu sosyalist bilince sahip ve örgütlü işçilerin elinde bulundurdukları sosyalist demokraside ana nokta şudur: İşçilerin çoğunlu silahlı mı ve burjuvazinin elinden silahları alınmış mıdır? Belirleyici olan nokta tamda budur. İkinci nokta ise, Rusya'daki devrimin Kautskinin burnu büyük Alman şöenisti görüşüne göre her şeyi daha nasıl mükemmel, daha nasıl düzenli yapabileceği varsayımı üzerine durmaktadır..."

'Komünizmin çocukluk hastalığı' başlıklı Lenin'in yazısı, belirli bir anlamda, 1917'deki Ekim devriminden sonra, dünya komünist hareketine sunulan en önemli bir yapıttır. Komünist enternasyonal'in 1920'deki II. Dünya kongresine gelen delegeleri doğrudan hedef alarak, Lenin, şu emsalsiz tarihsel özeti sunmaktadır: İşçilerin çoğunluğunun disiplini ve örgütlülüğünü manevi çağrılarla, kuru sloganlarla elde edilemeyeceği, tam tersine bu sürecin, mücadelelerle dolu koca bir tarihsel kesiti kapsadığını mükemmel bir şekilde ortaya koymaktadır. Bu yazının ilk cümlesinden sonra cümlesine kadar işlenen temel düşünce şudur: İşçi sınıfının çoğunluğu, kapitalizmin ve reformist demagogların ellerinden hangi hedeflere gösterilerek, hangi yollarla ve hangi metotlarla kurtulabileceğini, karşı devrime karşı proletarya diktatörlüğü için nasıl kazanılabileceğini dünyadaki komünist güçler sadece kavramakla yetinemezler, aynı zamanda bunu doğrudan öğrenmek de zorundadırlar."

İlişki imkanları

E-Mail: info@gegendiestroemung.org

web: <http://www.gegendiestroemung.org>

(Dünyadaki gizli servizlerin olanaklarını küçümsemeyelim!)